

Nina Stępnicka

Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach
Filia w Piotrkowie Trybunalskim
Wydział Nauk Społecznych
Katedra Bezpieczeństwa Narodowego
n.stepnicka@unipt.pl

„SYSTEM GOSPODARCZY *WE-CONOMY*” I ZNACZENIE PAŃSTWA W TYM SYSTEMIE

Streszczenie: *We-conomy* stanowi pewien rodzaj aktywności, łączącej cechy gospodarki rynkowej z gospodarką centralnie kierowaną i gospodarką tradycyjną. Wprawdzie nie jest to system gospodarczy w dosłownym tego słowa znaczeniu, niemniej jego popularność, jak również odejście od paradygmatu posiadania na rzecz dostępu i innych form z nim związanych, budzą wątpliwości, czy będzie to tylko krótkotrwały kierunek rozwoju, czy forma bardziej trwałego trendu, a nawet systemu gospodarczego. Cechą odróżniającą gospodarkę „we” od innych systemów jest nieznaczny udział państwa w jego funkcjonowaniu, ograniczający się jedynie do prób stworzenia norm prawnych regulujących funkcjonowanie niektórych jego aktywności i modeli. Ta cecha sprawia zatem, że pewną ich część, wpisującą się w ramy analizowanego systemu, można uznać za przejaw szarej strefy.

Słowa kluczowe: państwo, system gospodarczy, gospodarka cyfrowa, *we-conomy*.

Wprowadzenie

„System gospodarczy *we-conomy*” to ogólnie ujmując, przyjęte przez autorkę określenie cech, reguł i założeń typowych dla aktywności i działań podejmowanych przez ludzi, przedsiębiorstwa oraz inne podmioty z wykorzystaniem nowoczesnych technologii, głównie Internetu.

„*We-conomy*” (określany także jako: „*weconomy*”, „*WEconomy*”, „*weconomy*”, „*weECONOMY*”, „*weeCONOMY*”) to specyficzna i trudna do zdefiniowania kategoria ekonomiczna. Wielu autorów odnosi ją do różnych pojęć i terminów stosowanych w zakresie wybranych aspektów i obszarów gospodarki cyfrowej, np.: *collaborative economy* (gospodarka kolaboratywna), *peer-to-peer*

economy (gospodarka P2P, gospodarka równości) itp., inni zaś stosują pojęcia te w sposób równoważny. Wprawdzie *we-conomy* nie nosi znamion typowego systemu gospodarczego i jako taki w rzeczywistości nie funkcjonuje, niemniej w literaturze przedmiotu można znaleźć zarówno różne odniesienia świadczące o wzrastającej roli analizowanego kierunku (zwanego także gospodarką, nurtem, trendem, modelem itp.) w gospodarkach różnych państw, jak również futurystyczne wizje dotyczące upadku współczesnego systemu gospodarczego na świecie na rzecz tzw. gospodarki „my” jako nowego paradygmatu gospodarczego.

Celem pracy jest próba zdefiniowania, czym jest oraz jakie są główne założenia *we-conomy*, a także ukazania roli państwa w funkcjonowaniu analizowanego „systemu gospodarczego”.

1. *Me-conomy* vs. *We-conomy*. Komponenty i charakter gospodarki „we”

Współczesna gospodarka globalna charakteryzuje się dynamicznym wzrostem liczby różnych firm i przedsiębiorstw, które wykorzystując nowe modele biznesu i e-biznesu do tworzenia wartości ekonomicznych oraz podejmowania prób rozwiązania problemów o charakterze gospodarczym i społecznym, przyczyniają się do kreowania nowego rodzaju gospodarki, zwanej gospodarką vel systemem *we-conomy* (in. gospodarką-my, gospodarką „my”, gospodarką opartą na „my”, gospodarką „we”). W świetle założeń opisywanego systemu, gospodarkę tę tworzą nie jednostki, ale społeczności oraz grupy określane jako „we”, czyli w dosłownym tłumaczeniu na język polski: „my” [www 1].

Zgodnie z klasyfikacją zaproponowaną przez M. Albersa [2011, s. nlb], *we-conomy* stanowi kolejną fazę rozwoju gospodarki i społeczeństwa, polegającą na przejściu od paradygmatu zwanego przez autora jako „*me-conomy*” (lub „*I-economy*”, w dosłownym tłumaczeniu znaczącym gospodarka „ja”, gospodarka typu „ja”) do gospodarki opartej na wzajemności, relacjach sąsiedzkich i współpracy, które zdaniem autora, stanowią podstawę funkcjonowania *we-conomy*.

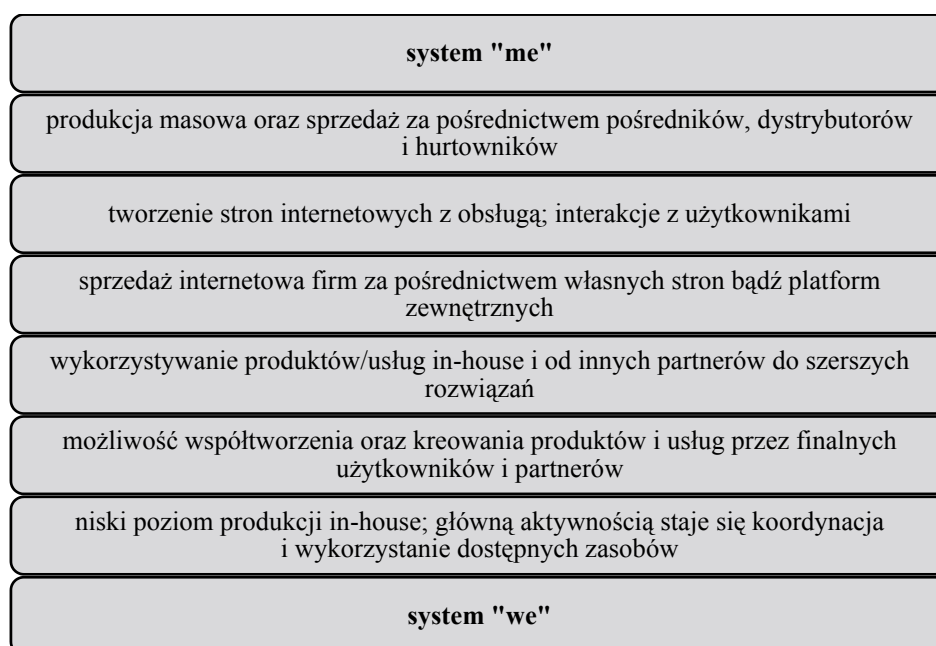
Jak podaje K.Ch. McDonald, system *me-conomy* (zwany także *ME economy* lub *me-economy*) stanowi formę innowacji, podkreślającej znaczenie jednostki i „ja” (ang. „me”), a zarazem jest także pierwszym z etapów przejścia z tzw. *e-conomy* [2013, s. 5] do systemu będącego wyznacznikiem nowej ery transformacji cyfrowej, związanego m.in. z personalizacją towarów i usług. L. Bernardi pisze, że *me-conomy* spełnia wymagania i pragnienia każdego klienta i użytkownika, jak również opiera się na przewidywaniu preferencji i zapotrzebowania klientów na różne towary i usługi, zanim pragnienie ich posiadania jest jeszcze przez nich uświadomione. Aktywność *me-conomy* polega zatem na

zastosowaniu sztucznej inteligencji, architektury kognitywnej, prognoz i analiz w czasie rzeczywistym i przyszłym, integracji danych czy bezpośredniego mobilnego dostępu do konsumentów. Istotną rolę w rozwoju i upowszechnieniu *me-conomy* odgrywają *social media*, w tym portale społecznościowe: LinkedIn, Twitter, Facebook i Instagram, gromadzące dużą ilość informacji, które mogą być wykorzystywane w ukierunkowanym marketingu cyfrowym [www 1].

Z kolei S. Forbes i E. Ames podają, że *me-conomy* stanowi formę gospodarki, w której ludzie są w stanie projektować swoje własne przedmioty, począwszy od tramppek, koszulek itp., na meblach, zabawkach, kartach kredytowych, a także obiektach trójwymiarowych kończąc. Zdaniem autorów, system ten można porównać do stwierdzenia B.J. Pine'a: „Every customer is his own market” (pol. „Każdy klient ma swój własny rynek”), dotyczącego dostosowania się firm i przedsiębiorstw do wymagań klientów [Forbes i Ames, 2012, s. 50]. Oznaczałoby to zatem, że w systemie *me-conomy* przedsiębiorstwa funkcjonowały na podstawie założeń tzw. modelu *broadcast*, w świetle którego oferowały klientom i użytkownikom gotowe produkty i usługi mające charakter spersonalizowany [Hesseldahl i in., 2015, s. 8].

Przejęcie z systemu *me-conomy* do systemu *we-conomy* miało charakter etapowy i wymagało pewnej zmiany światopoglądowej, jak również stosunku do klientów oraz ich aktywności. Dokładną drogę wspomnianej transformacji opisują P. Hesseldahl, I.B. Nielsen, M. Abrahamsen, M.B. Jensen i I.H. Hansen [2015, s. 25], którzy między systemami „me” i „we” wyszczególnili kilka istotnych wydarzeń. Przedstawiono je na rys. 1.

Istotę *we-conomy* w odniesieniu do firm i przedsiębiorstw przedstawia m.in. J. Garner, która cytując wypowiedź M. Keighrana, dyrektora zarządzającego w firmie Hugo Boss, pisze: „Firma może działać tylko wówczas, gdy ludzie w niej pracujący podejmują współpracę wewnętrzną w ramach poszczególnych oddziałów i spółek zależnych, dzieląc się pomysłami i najlepszymi praktykami. Bez podejmowania tego typu aktywności, cel firmy nie zostanie osiągnięty. Tzw. kultura „me” nie stanowi podstawy osiągnięcia sukcesu zarówno w średnim, jak również długim okresie. Najlepszymi miejscami pracy są bowiem te, które mają charakter kooperacji, zaś firma może funkcjonować z sukcesem tylko wtedy, gdy podejmuje współpracę wewnątrz lub na zewnątrz, wykorzystując zarówno podobne, jak również odmienne poglądy” [Garner, 2015, s. 56].

Rys. 1. Przejście od systemu „me” do systemu „we”

Źródło: Hesseldahl i in. [2015, s. 25].

Do zmiany podejścia z „I”, „me”, „mine” (pol. ja, moje) na „we” przyczyniły się różne przesłanki o charakterze ekonomicznym i społecznym. Należą do nich m.in.:

- kryzys finansowy z 2008 r., w obliczu którego w gospodarkach różnych państw zaczęła się dokonywać transformacja w zakresie podejścia do własności dóbr i korzystania z usług;
- powstanie fenomenu zwanego *we-commerce*, oznaczającego zachętę dla tzw. „wspólnego handlu”, sąsiedzkiej wymiany, zakupów w ramach społeczności i tworzenia wartości, bez udziału pośredników, a także rezygnacji z pełnego dopasowania produktów i usług do indywidualnych potrzeb odbiorców;
- zmiana sposobu dystrybucji różnych dóbr i usług, polegająca na przejściu od rezygnacji z samodzielnej „fizycznej” ich sprzedaży do udostępniania za pośrednictwem różnych form wynajmu itp., pozwalającego na pełne wykorzystanie zasobów, także naturalnych;
- wzrastająca rola kobiet w społeczeństwie, zaś w szczególności osiąganą przez nie niezależności finansowej, jak również wykonywania zawodów, które niegdyś zarezerwowane były przede wszystkim dla mężczyzn;
- zmiana pokoleniowa oraz dążenie do uzyskania równowagi między pracą zawodową a życiem rodzinnym [Garner, 2014, s. nlb].

Gospodarka „we” koncentruje się na zagadnieniach podziału, interakcji, koordynacji, współpracy, wspólnej konsumpcji, wspólnego doświadczania i przeżywania, zaufania oraz kreatywności. Budowanie systemu gospodarczego „we” wiąże się z powrotem do źródeł małych społeczności, lokalności i wspólnoty, a także zmianą sposobu konsumpcji oraz produkcji z tzw. „Do It Yourself” (pol. Zrób to sam) na tzw. „Do It Together” (pol. Zróbmy to razem) [por. Porter, 2013].

2. Wybrane systemy gospodarcze a *we-conomy*

Prezentowane w tytule pracy sformułowanie „system gospodarczy *we-conomy*” w rzeczywistości nie funkcjonuje, aczkolwiek przez różnych autorów zarówno *we-conomy*, jak również inne formy działalności oparte na współpracy, koprodukcji i współużytkowania, bywają tak właśnie określane [por. Kelly, 2014; Stephany, 2015; Maurer, 2016; Sundararajan, 2016; Walter, 2016]. System gospodarczy to bowiem „[...] część ładu instytucjonalnego państwa i prawa gospodarczego określająca podmioty gospodarujące, ich organizację i zakres swobody, stosunki własnościowe i stosunki pracy, podział dochodu i mechanizmy koordynacji. To także zbiór powiązanych ze sobą instytucji formalnych i nieformalnych” [Bednarski i Wilkin, 2008, s. 25-26]. Innymi słowy, system gospodarczy to zbiór norm i zasad regulujących postępowanie uczestników życia gospodarczego, a także zespół instytucji formalnych i nieformalnych, mających związek z podejmowaniem decyzji ekonomicznych,

Wymienione wyżej elementy, jakie składają się na system gospodarczy, mianowicie: zbiór norm oraz zasad regulujących postępowanie uczestników życia gospodarczego, a także zespół instytucji formalnych i nieformalnych, mających związek z podejmowaniem decyzji ekonomicznych, występują także w ramach „systemu *we-conomy*”. Niewątpliwie przyjęte sformułowanie prowadzi na myśl wiele uwag i zastrzeżeń oraz nosi daleko idące ograniczenia, niemniej łączy elementy i cechy wszystkich trzech występujących w historii systemów gospodarczych: gospodarki prymitywnej, gospodarki nakazowo-rozdzielczej i gospodarki rynkowej. Wprawdzie wspomniane systemy w „czystej” postaci nie występują, w praktyce można zaobserwować istnienie tzw. konwergencji gospodarczej (dotyczącej głównie gospodarki rynkowej), polegającej na upodabnianiu się poszczególnych gospodarek i upowszechnianiu gospodarki mieszanej, w której dominuje własność prywatna i rynkowa alokacja zasobów, ale występuje także własność publiczna i ingerencja państwa [Smaga i Włudyka, 2012, s. 84].

Niewątpliwie *we-conomy* przybiera najwięcej cech gospodarki rynkowej, zamiennie określanej mianem gospodarki kapitalistycznej, w której „[...] najważniejszą rolę odgrywają posiadacze kapitału, czyli przedsiębiorcy, którzy organizują proces produkcji i wymiany dóbr. Podstawą gospodarki rynkowej jest własność prywatna czynników produkcji i swoboda obrotu tymi czynnikami. Gospodarka rynkowa nie mogłaby istnieć bez wolności osobistej i swobody podejmowania oraz prowadzenia działalności gospodarczej. Podstawowym sposobem wymiany dóbr jest tu sprawnie działający rynek, wspierany przez rozmaite instytucje okołorynkowe. Siłą napędową działania przedsiębiorców jest konkurencja” [Smaga i Włudyka, 2012, s. 81].

Wprawdzie w gospodarce „we” ważną rolę odgrywają posiadający kapitał i organizujący proces wymiany i dostępu, niemniej rola odbiorców dóbr i usług jest równie ważna. Podobnie bowiem jak wspomniany wyżej system gospodarczy, *we-conomy* można uznać za rodzaj gospodarki konsumentów, współużytkowników, prosumentów, współtwórców itp. W analizowanym „systemie” podstawą wszelkiej aktywności jest także własność prywatna i swoboda podejmowania decyzji oraz rynek, na którym funkcjonuje konkurencja, pozwalający na zaspokojenie różnych potrzeb. Rynek ten wprawdzie rządzi się swoimi prawami i stanowi „pochodną” rynku rozumianego przez pryzmat systemu gospodarczego rynkowego. Można byłoby nawet pokusić się o stwierdzenie, że rynek w gospodarce „we” funkcjonuje równoległe z rynkiem stanowiącym podstawę współczesnego systemu. Wzorem współczesnego systemu gospodarczego, system *we-conomy* także gwarantuje odpowiednią ilość towarów i usług oraz najniższe ceny. Tutaj też mamy do czynienia z próbami jego monopolizacji czy porozumień cenowych.

W systemie *we-conomy* można także odnaleźć elementy dwóch wspomnianych wcześniej systemów gospodarczych – gospodarki tradycyjnej i systemu gospodarki regulowanej administracyjnie, czyli gospodarki nakazowo-rozdzielczej. Gospodarka „we” nawiązuje bowiem do wspólnego działania i dzielenia jego efektu, zasady wzajemności, nieprzypadkowej współpracy, wypracowanego systemu norm typowych dla gospodarki tradycyjnej, jak również własności spółdzielczej (na wzór spółdzielni mieszkaniowych), wspólnego handlu (np. spółdzielni spożywców „Społem”), drobnej wytwórczości (np. spółdzielni pracy), które były atrybutami systemu gospodarczego centralnie kierowanego. *We-conomy* wykazuje także cechy czarnego rynku, czyli alternatywnego miejsca wymiany dóbr i usług, obecnego we wszystkich trzech wspomnianych systemach [por.: Smaga i Włudyka, 2012, s. 82].

Przedstawione cechy i analogie kreują ogólny obraz gospodarki „we” oraz w sposób syntetyczny odnoszą się do omawianego „systemu”. Niewątpliwie nie można go w całości utożsamiać z którymkolwiek ze wspomnianych systemów

gospodarczych i nie należy pochylić się go jako alternatywy bądź „konkurencji” dla współczesnego systemu gospodarczego, niemniej rola i znaczenie gospodarki „we” w świecie ustawicznie wzrasta.

3. Rola państwa w gospodarce „we”

Przez państwo za K.Z. Sową rozumie się „określoną formę ładu zbiorowego społeczeństw ludzkich” [Sowa, 2012, s. 14]. W gospodarce „we”, jak również w opisywanych wcześniej systemach gospodarczych państwo to „centralne oraz lokalne instytucje i urzędy publiczne, których działalność związana jest z funkcjonowaniem danego systemu społeczno-gospodarczego. W tym też sensie pojęcie to stosowane jest na ogół zarówno w obcojęzycznych, jak i w polskojęzycznych tekstach ekonomicznych” [Milewski (red.), 2004, s. 385].

Przyjmuje się, że państwo odgrywa istotną rolę w gospodarce, nie tylko jako podmiot bezpośrednio biorący udział w grze rynkowej, ale również jako twórca oraz wykonawca polityki fiskalnej i monetarnej. „Państwo przez swoje konstytucyjne organy powinno być zatem regulatorem i czynnikiem stabilizującym naturalną żywiołowość zdarzeń gospodarczych” [Smaga i Włudyka, 2012, s. 21]. Oznacza to zatem, że działania państwa w gospodarce rynkowej dotyczą zarówno działalności w sferze władztwa nad rzeczami, jak również władztwa nad ludźmi [Postuła, 2013, s. 94-139]. Wprawdzie działalność ta nie polega na bezpośrednim zarządzaniu zjawiskami i działaniami gospodarczymi, ale za pośrednictwem narzędzi zaliczanych do kategorii interwencjonizmu państwowego (gospodarczego), za pomocą których stara się oddziaływać na formalnie niezależne decyzje różnych podmiotów gospodarczych [Wójtowicz (red.), 2011, s. 18-19].

Prezentowanym wyżej założeniom nie odpowiadają jednak założenia gospodarki „we”. W analizowanym systemie rola państwa sprowadza się głównie do tworzenia ładu instytucjonalno-prawnego, stabilnych instytucji i tzw. „reguł gry”. To tworzenie norm prawnych oraz instytucji, ma na celu ochronę własności prywatnej, praw poszczególnych jednostek i praw zbiorowości, ustanawianie zasad funkcjonowania różnych instytucji rynkowych, warunków konkurencji itp.

Poza systemem gospodarki „we” jest zatem wszelka działalność państwa polegająca na realizacji funkcji alokacyjnej, stabilizacyjnej, redystrybucyjnej czy kształtowaniu odpowiedniego wzrostu gospodarczego, PKB, polityki budżetowej itp. W opinii Europejskiego Komitetu Regionów z 2015 r. czytamy: „Należy zasadniczo stosować wszystkie przepisy antymonopolowe i podatkowe oraz regulacje dotyczące rynku wewnętrznego i ochrony konsumentów w taki sam sposób, jak ma to miejsce we wszystkich innych sektorach gospodarki. Inicjaty-

wy [*we-conomy* – przyp. aut.] nie powinny być uprawnione do wykorzystywania modelu dzielenia się wyłącznie w celu zakłócenia wcześniej istniejących rynków i nie powinny być ukierunkowane na strategię obniżania kosztów za pomocą unikania kosztów regulacyjnych dotyczących podobnych usług i produktów [...]. Podkreśla się, że wyniki oceny skutków [*we-conomy* – przyp. aut.] nie zawsze są korzystne, jeżeli chodzi o ochronę środowiska, spójność społeczną, równość i sprawiedliwość społeczną, należyte zarządzanie użytkowaniem gruntów czy też zarządzanie obszarami miejskimi. Należy również pamiętać, że nastawione na zysk przedsiębiorstwa czasami w nieuczciwy sposób wykorzystują [...] *we-conomy*, ponieważ nie zapewniają pracownikom składek na ubezpieczenie społeczne i tym samym narażają na szwank dobrobyt obywateli oraz szkodzą budżetom krajowym, regionalnym i lokalnym. UE oraz władze lokalne i regionalne muszą wspierać i stymulować rozwój tylko tych inicjatyw, które mają pozytywne skutki społeczne, gospodarcze i ekologiczne. *We-conomy* powinna służyć rozwijaniu takich inicjatyw polityki publicznej jak tworzenie wspólnoty, budowanie wspólnej przestrzeni w mieście, włączenie społeczne, niedyskryminacja, lokalny rozwój gospodarczy, przedsiębiorczość młodych ludzi, świadomość ekologiczna i solidarność międzyludzka” [*Opinia Europejskiego Komitetu Regionów*, 2015, s. 12-16]¹.

Czym zatem jest państwo w gospodarce „we” i czy taka gospodarka może funkcjonować jako system gospodarczy? Odpowiedź na to pytanie jest niejednoznaczna. Dopóki jednak państwo nie podejmie próby uregulowania analizowanego systemu pod względem prawnym, gospodarczym czy w zakresie bezpieczeństwa ekonomicznego, dopóty *we-conomy* może być tylko trendem w gospodarce, zbliżającym się w kierunku szarej strefy, aniżeli pełnoprawnej działalności czy liczącego się w świecie systemu gospodarczego.

Podsumowanie

„System gospodarczy *we-conomy*” stanowi nowy etap w rozwoju gospodarki rynkowej. Jest odpowiedzią konsumentów i użytkowników, głównie przedstawicieli Pokolenia Y, na panujący dotychczas w naukach ekonomicznych oraz gospodarce paradygmat „posiadania”. W odróżnieniu od współczesnej gospodarki rynkowej, gospodarka „we” jest gospodarką wynajmu, udostępniania,

¹ Użyte w Opinii Europejskiego Komitetu Regionów sformułowanie „konsumpcja współdzielona” zostało zastąpione przez autorkę terminem *we-conomy*, albowiem obydwie terminy można postrzegać jako synonimiczne.

dzierżawy, współkonsumocji i współwłasności. Działania gospodarki „we” mają z reguły charakter „oddolny”, zaś udział państwa w jej tworzeniu i rozwoju ogranicza się głównie do tworzenia prawa. *We-conomy* nie podlega zatem wpływowi instrumentów interwencjonizmu państwowego. Brak odpowiednich regulacji prawnych, jak również ustawicznie pojawiające się trudności w jej definiowaniu i określaniu zakresu funkcjonowania, mogą przyczynić się m.in. do wzrostu szarej strefy, spadku popytu konsumpcyjnego, spadku produkcji itp.

Literatura

- Albers M. (2011), *Meconomy: How to Reinvent Ourselves for the Future of Work*, Neopubli, Berlin.
- Bednarski M., Wilkin J. (2008), *Ekonomia dla prawników – i nie tylko*, Lexis Nexis, Warszawa.
- Forbes S., Ames E. (2012), *Freedom Manifesto: Why Free Markets Are Moral and Big Government Isn't*, Crown Business, New York.
- Garner J. (2015), *From Me to We: Why Commercial Collaboration Will Future-Proof Business, Leaders and Personal Success*, John Wiley and Sons Australia, Milton, QLD.
- Hesseldahl P., Nielsen I.B., Abrahamsen M., Jensen M.B., Hansen I.H. (2015), *Your Business in the We-Economy*, The Think Tank DEA, Service Cluster Denmark, Danish Design Centre, Ballerup.
- Kelly B. (2014), *The Bitcoin Big Bang: How Alternative Currencies Are about to Change the World*, Wiley, Hoboken.
- Maurer J. (2016), *Sharing Economy. Regulatory Approaches for Combating Airbnb's Controversy Regarding Taxation and Regulation*, GRIN Verlag, Ravensburg.
- McDonald K.Ch. (2013), *!nnovation: How Innovators Think, Act and Change Our World*, Kogan Page, London.
- Milewski R., red. (2004), *Podstawy ekonomii*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Konkretnie działania na rzecz wdrożenia unijnego programu dla miast*, Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 2016, C 240/03.
- Porter M.E. (2013), *Disrupting the Status Quo: From Economic Growth to Social Progress*, Skoll World Forum on Social Entrepreneurship, Skoll Foundation, Oxford.
- Postuła I. (2013), *Nadzór korporacyjny w spółkach Skarbu Państwa*, Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa.
- Smaga M., Włudyka T. (2012), *Instytucje gospodarki rynkowej*, Wolters Kluwer business, Warszawa.
- Sowa K.Z. (2012), *Obywatel w państwie. Kilka uwag o typach ładu zbiorowego i społeczeństwie polskim*, „Państwo i Społeczeństwo”, R. XII, nr 1, s. 13-25.

-
- Stephany A. (2015), *The Business of Sharing: Making It in the New Sharing Economy*, Palgrave MacMillan, Basingstoke.
- Sundararajan A. (2016), *The Sharing Economy: The End of Employment and the Rise of Crowd-Based Capitalism*, The MIT Press, Cambridge.
- Walter E. (2016), *Trust in the Sharing Economy. Can Trust Make or Break a Sharing Enterprise?* GRIN Verlag, Ravensburg.
- Wójtowicz W., red. (2011), *Zarys finansów publicznych i prawa finansowego*, Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa.
- [www 1] <http://www.lindabernardi.com/2016/05/21/the-me-economy/> (dostęp: 28.07.2016).

THE STATE AND ITS MEANING IN „*WE-CONOMY*” SYSTEM

Summary: *We-conomy* is some kind of activity which combines the features of market economy with centrally planned economy and traditional economy. Although it is not an economy system in the literal meaning, nevertheless its popularity and moving away from the paradigm of ownership in favor of access and its other forms raise doubts whether it will be only a short term direction of development in economy or a form of more permanent trend or even the economy system. The feature which distinguishes *we-conomy* from other systems is inconsiderable state's involvement in its functioning, limited only to the attempts to establish a legal framework which will regulate some of its activities and models. This feature is responsible for perceiving some of them, being a part of analyzed system, as black economy.

Keywords: station, economy system, digital economy, *we-conomy*.